

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 27 septembrie 2007 (03.10)
(OR. en)**

**Dosar interinstituțional:
2005/0260 (COD)**

**10076/07
ADD 1 REV 1**

**AUDIO 26
TELECOM 77
CONSOM 75
PI 24
CODEC 596**

PROIECT REVIZUIT DE EXPUNERE A MOTIVELOR CONSILIULUI

Subiect: POZIȚIA COMUNĂ adoptată de Consiliu în vederea adoptării unei Directive a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune

PROIECT DE EXPUNERE A MOTIVELOR CONSILIULUI

I. Introducere

Comisia a adoptat propunerea la 13 decembrie 2005.

Parlamentul European și-a dat avizul în primă lectură în cadrul sesiunii plenare din 11-14 decembrie 2006.

Comisia a adoptat o propunere modificată la 29 martie 2007.

La [...], Consiliul a adoptat poziția comună, în conformitate cu articolul 251 din Tratat.

În desfășurarea activității sale, Consiliul a luat notă de avizul Comitetului Economic și Social European și de cel al Comitetului Regiunilor, adoptate la 13 septembrie 2006 și respectiv la 11 octombrie 2006.

II. Analiza poziției comune

Poziția comună reflectă rezultatul contactelor informale între Parlament, Comisie și Consiliu, astfel cum sunt prevăzute la paragrafele 16-18 din Declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie.

Cu toate că poziția comună conține unele modificări semnificative față de propunerea inițială a Comisiei, atât în ceea ce privește structura cât și de fond, abordarea de bază propusă de către Comisie precum și principalele elemente ale propunerii au fost menținute. Modificările cele mai importante sunt cuprinse în secțiunile A și B de mai jos.

A. Modificări structurale

Comisia a propus o nouă structură de reglementare pe două niveluri cuprinzând o serie de norme aplicabile tuturor serviciilor de media audiovizuale și o serie de obligații suplimentare aplicabile numai în domeniul difuzării programelor de televiziune. Poziția comună menține această idee de bază, dar introduce modificări structurale importante (introduce noi capitole și schimbă ordinea anumitor articole) pentru a se asigura că obligațiile aplicabile tuturor furnizorilor de servicii sunt grupate separat de obligațiile aplicabile numai serviciilor la cerere, care sunt la rândul lor grupate separat de obligațiile aplicabile numai difuzării programelor de televiziune. Aceste modificări structurale îmbunătățesc considerabil lizibilitatea și claritatea juridică a textului.

B. Modificări de fond

(i) Domeniul de aplicare [articolul 1 literele (a)-(e), articolul 3 alineatul (8)¹ considerentele 2, 13, 14, 16-25]

Amendamentele Parlamentului European 2, 15, 16, 18, 213, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 41, 51, 57, 66, 67, 68, 205, 77, 79, 92

Poziția comună delimitează domeniului de aplicare al directivei propuse de Comisie. Ideea de bază este cuprinsă în considerentele 16-25. În acest sens, cea mai importantă modificare adusă propunerii Comisiei o reprezintă introducerea noțiunii de „program”, în timp ce noțiunea de „responsabilitate editorială” a fost mai bine evidențiată. De asemenea, poziția comună a căutat să clarifice din punct de vedere juridic legătura existentă între directivă și alte instrumente juridice, în special Directiva 2000/31/CE (Directiva privind comerțul electronic).

¹ Numerotarea articolelor este cea din Directiva 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.

(ii) Jurisdicție și libera circulație a serviciilor (articolele 2, 2a și 3, considerentele 27-35)

Amendamentele Parlamentului European 10, 14, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 80, 81, 82, 199, 84, 85, 220, 221, 222, 89, 90

Poziția comună sprijină abordarea de bază a propunerii Comisiei, și anume faptul că jurisdicția ar trebui să fie determinată în continuare în funcție de sediul furnizorului de servicii (principiul țării de origine), dar că ar trebui să existe un mecanism pentru cazurile în care un program de televiziune este difuzat integral sau în cea mai mare parte într-un alt stat membru decât cel pe teritoriul căruia este stabilit emițătorul. Textul poziției comune (articolul 3) dezvoltă mecanismul propus de Comisie, instituind o primă fază de „cooperare”, în care se caută soluții reciproc acceptabile la nivelul statelor membre implicate, urmată de o a doua fază de „eludare”, în care, în anumite cazuri bine definite, pot fi adoptate măsuri obligatorii. Această a doua fază, căreia i se asociază o procedură comunitară ce conține o serie de condiții, are ca scop codificarea în cadrul legislației secundare a jurisprudenței existente a Curții de Justiție.

Articolul 2a din poziția comună menține *status quo*-ul juridic cu privire la chestiunea conexă a liberei circulații a serviciilor și la măsurile de derogare de la principiul respectiv. În ceea ce privește serviciile la cerere, condițiile și procedurile de derogare (din anumite motive de ordine publică, printre care se numără necesitatea protejării minorilor) sunt exact cele stabilite în Directiva 2000/31/CE privind comerțul electronic

(iii) Coreglementarea și autoreglementarea [articolul 3 alineatul (7) și considerentul 36]

Amendamentele Parlamentului European 36, 37, 78, 91

Poziția comună recunoaște rolul important al unor astfel de instrumente juridice fără caracter obligatoriu (soft law) și include la articolul 3 alineatul (7) obligația statelor membre de a încuraja regimurile de co- și/sau autoreglementare în măsura în care sistemul juridic propriu le permite aceasta.

(iv) Plasarea de produse [articolul 1 litera (m), articolul 3g, considerentele 60-63]

Amendamentele Parlamentului European 56, 219, 61, 62, 72, 75, 76, 227, 133

Poziția comună instituie principiul interzicerii plasării de produse pentru toate programele realizate după termenul de transpunere al directivei. Cu toate acestea, în anumite condiții se pot obține derogări de la acest principiu pentru unele tipuri de programe (filme, seriale, programe de sport și de divertisment). Derogările respective se aplică automat, cu excepția cazului în care statele membre renunță la acestea. De asemenea, a fost adăugată cerința de a identifica plasarea de produse în momentul în care un program se reia după o pauză publicitară, iar cazul specific al „poziționării tematice” a fost abordat la considerentul 63.

(v) Alte dispoziții privind publicitatea, inclusiv cea destinată copiilor [articolul 1 literele (h)-(l), articolele 3e, 3f, 10, 11, 18, 18a, 19, 20, considerentele 26, 52, 54-59]

Amendamentele Parlamentului European 28, 58, 59, 70, 71, 73, 74, 110, 189, 200, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 225, 226, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 134, 138, 228, 208, 202, 229, 143, 144

În esență, poziția comună urmează ideea de bază a propunerii Comisiei conform căreia tuturor serviciilor de media audiovizuale li se aplică o serie de norme „calitative” privind comunicarea audiovizuală comercială, în timp ce normele „cantitative”, care se aplică numai difuzării programelor de televiziune, au fost simplificate și clarificate în raport cu normele din directiva în vigoare, în vederea instituirii unui cadru de reglementare care să permită canalelor gratuite să concureze în continuare canalele pe bază de abonament.

Poziția comună asigură o mai mare protecție copiilor. Articolul 3e alineatul (2) solicită statelor membre și Comisiei să încurajeze elaborarea unor coduri de conduită cu privire la publicitatea pentru alimentele de tip „junk food” destinată copiilor, iar normele cantitative referitoare la întreruperea programelor menționate la articolul 11 alineatul (2) sunt mai stricte în ceea ce privește programele pentru copii.

(vi) Reportajele de știri de scurtă durată (articolul 3k, considerentele 38-40)

Amendamentele Parlamentului European 21, 218, 223, 224, 207, 97, 98

Comisia a propus o dispoziție care să asigure aplicarea fără discriminare a sistemelor naționale care urmăresc garantarea accesului stațiilor de emisie la evenimentele de mare interes public, în scopul reportajelor de știri de scurtă durată. Textul poziției comune este mai ambițios, acesta impunând statelor membre înființarea unui asemenea sistem, instituind astfel un drept recunoscut în întreaga comunitate. Textul acestui drept armonizează elementele fundamentale, în timp ce stabilirea modalităților detaliate și a condițiilor de aplicare rămân la latitudinea statelor membre, în conformitate cu principiul subsidiarității.

(vii) Autoritățile de reglementare (articolul 23b, considerentele 65 și 66)

Amendamentele Parlamentului European 13, 63, 147, 148, 149

Textul poziției comune reflectă compromisul sensibil între Parlamentul European și Consiliu cu privire la această problemă. Noul articol 23b cu privire la cooperare și schimbul de informații constituie punctul central al acestui compromis.

(viii) Protecția minorilor (articolul 3h, considerentele 44-47)

Amendamentele Parlamentului European 46, 47, 100, 101, 103, 14, 105, 145, 146

Poziția comună instituie o obligație cu privire la serviciile de media audiovizuale la cerere, dar nu aduce atingere dispozițiilor curente privind difuzarea programelor de televiziune. Obligația prevede protecția minorilor, garantând faptul că, în mod normal, aceștia nu pot accesa servicii care ar putea să le afecteze grav dezvoltarea fizică, mentală sau morală. Considerentele menționează sistemele de filtrare și codurile PIN drept exemple de măsuri care ar putea fi utilizate. Considerentele atrag de asemenea atenția asupra Recomandării Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind protecția minorilor și a demnității umane și dreptul la replică.

(ix) Operele europene (articolul 3i și considerentele 48-50)

Amendamentele Parlamentului European 49, 214, 52, 53, 108, 109, 137, 150

Poziția comună nu aduce atingere cu nimic dispozițiilor directivei în vigoare privind difuzarea programelor de televiziune, cu toate că considerentul 49 abrogă conținutul considerentului 31 din revizuirea anterioară (Directiva 97/36/CE) privind „producătorii independenți”. Cu toate acestea, furnizorilor de servicii media li se impune o nouă obligație cu privire la serviciile de media audiovizuale la cerere, și anume aceea de a promova producția operelor europene și accesul la acestea.

(x) Accesul la servicii al persoanelor cu dizabilități (articolul 3c)

Amendamentele Parlamentului European 43, 65, 135

Poziția comună impune statelor membre obligația de a încuraja furnizorii de servicii să se asigure că serviciile lor devin în mod progresiv accesibile persoanelor cu dizabilități vizuale sau auditive.

(xi) Educarea prin mijloacele de informare (articolul 26, considerentul 37)

Amendamentele Parlamentului European 5, 8, 39, 45, 54, 93, 150

Considerentul 37 subliniază rolul vital al educării prin mijloacele de informare și reamintește de asemenea Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 care are un conținut semnificativ referitor la educarea prin mijloacele de informare. În conformitate cu articolul 26, ca parte a obligațiilor sale de raportare și în cadrul adoptării viitoarelor propuneri de modificări ale directivei, Comisiei i se solicită în prezent să acorde o atenție deosebită nivelurilor de educare prin mijloacele de informare din statele membre.

(xii) Dreptul la replică (considerentul 53)

Amendamentele Parlamentului European 55, 136

Nu se aduce atingere obligațiilor existente privind difuzarea programelor de televiziune (articolul 23). Considerentul 53 arată că dreptul la replică ar putea fi de asemenea utilizat ca și cale de atac în mediul online și reamintește Recomandarea privind protecția minorilor și a demnității umane și dreptul la replică.

III. Concluzie

Poziția comună, rezultat al negocierilor informale între Parlamentul European, Consiliu și Comisie, menține abordarea și structura juridică propuse de Comisie în vederea adaptării regulamentului privind sectorul audiovizual la evoluția pieței și a tehnologiilor. Au fost aduse clarificări importante domeniului de aplicare al directivei și dispozițiilor privind jurisdicția, și au fost făcute o serie de alte modificări importante, inclusiv cu privire la chestiuni sensibile precum plasarea de produse, publicitatea (în special cea destinată copiilor), reportajele de știri de scurtă durată, autoritățile de reglementare și accesul persoanelor cu dizabilități la servicii.